

"The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ," the Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav and other sobor documents are available on the Eparchial website: www.stamforddio.org

The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ

Stamford, CT

January, 2014

Volume 14

Sobor Resolution 5

In every parish community, we resolve to more fully participate in the Byzantine liturgical and sacramental life of the Church.

From the Desk of Bishop Paul

All of us who have ever travelled outside of the country have had the experience of speaking with customs officers at border crossings. Typically, they are interested in receiving answers to only three questions: *Who are you?*, *Where do you come from?* and, *Where are you going?* Hopefully, none of us have difficulty in providing the correct answers; otherwise it would be difficult for us to do much foreign travel!

But these questions are much more difficult to answer when we ask them at the deepest, most fundamental and spiritual level – the level of our soul, at the center of our being.

Who are we? Where do we come from? Where are we going? These questions have bewildered and troubled the human mind since the dawn of human history. Where can we find the answers?

It is in the mystery of the Divine Liturgy and the Sacraments that we find the answers to these very questions at the most fundamental level. When we fully participate in the liturgical life of the Church and open our hearts to the grace and love of God, the answers are revealed to us.

Who are we? Why were we placed on this earth? Where do we come from? Each of us has a history – communal and personal (what is it?). And we each possess a promise given to us by God (what is it and what are its implications?) These are the fundamental questions that the Divine Liturgy answers. Our task – priests and laity alike – is to ensure that we create an environment in the liturgical life of our parish in which the answers to the most important questions of our human existence are accessible and understandable to everyone who comes to us.

From the Vocations Office

Liturgical prayer and the sacramental life are meant to permeate and mark the whole of parish community life. The question is: how is this to be done? The first thing to realize is that "the Eucharist is the source and summit of Christian life." It is the source from which we get the power to live daily life, and it is the summit toward which we move as Christians, namely to a more intimate union with Christ, our deification in Christ! We are all called to be saints, to be holy men and women. Who are the saints? They are those who responded daily to the graces they received, to God's life in them. To live a sacramental life also means to be immersed in the life and prayer of the Church. The church's liturgy is where this is most profoundly done. Full and active participation in the Divine Liturgy is the key. This means that there must be an intimate connection between our faith, our worship, and our daily life. We need to live everyday like we are living in God's life and responding to God's life. God's lives in us! Once we have God's life, it cannot even be taken back!

In the beginning of this New Year, we ought to ask ourselves:

- ◆ What is my resolution regarding my life in Christ?
- ◆ Am I planning to live the life that God is calling me to live?
- ◆ Am I hungry for being in unity with God through the liturgical services and Sacraments?

Youth Corner

The theme for today's reflection is the fifth resolution of the sobor, namely, in every parish community; we resolve to more fully participate in the Byzantine liturgical and sacramental life of the Church.

Imagine yourself being a member of a football team. If you want to be a good player there is at least one thing you have to do. It is to come for the team practice often. There is no way you can be a good football player without practicing with your teammates regularly, because these practices will improve your physical qualities, as well as, teach you how to play in a team.

The same is true about being a good Catholic. There is at least one thing we have to do to be one. That is to participate in the Mysteries of the Church as often as possible, especially, in the Mysteries of Penance and Holy Eucharist. Frequent participation in these Mysteries will provide us with spiritual strength called grace needed to lead a holy life. In the Mystery of Penance our sins are forgiven and in the Mystery of Eucharist we become Christ-like by receiving His Body and Blood.

As we await the coming of our Lord and Savior Jesus Christ, may frequent participation in these Mysteries transform our lives into the Life of Christ.

Merry Christmas!

From the Office of Diakonia

Recently, on the occasion of the commemoration of the Great Famine in Ukraine, we had the opportunity to experience Ukrainian Catholic and Ukrainian Orthodox faithful gather in St. Patrick's Cathedral in New York City for a memorial service. There, we were able to join together in prayer for the victims of the Great Famine, and manifest to the world, our solidarity in the belief that such acts of genocide should never be repeated.

Another recent opportunity to foster unity was the Thanksgiving Ecumenical Service held in Stamford, CT, where various Christian communities gathered to thank God through prayer and song for the graces and blessings we have received.

These occasions, which manifest our Christian unity require the cooperation and participation of the clergy of the various groups working together. Pastors and ministers working together can sponsor various events that promote and foster unity. In order to be able to organize such events, the clergy need to be able to communicate among one another. All too often we are unaware of the things going on outside our particular parish or community. We need to look beyond our own parish to promote new evangelization. In some localities the Eastern Catholic Clergy gather as a group to plan and sponsor various activities.

In the areas where the clergy from the various communities gather together, they are able to sponsor an event together, i.e. an annual adult retreat, a youth retreat, or a Thanksgiving celebration, at a suitable location. By sponsoring common events, we can accomplish much more than individual parishes can achieve on their own. Working with other communities we are not limited by our individual resources, can accomplish much more, get to know ourselves better, and share our spiritual and cultural heritage with others. In this way we look to a future in which all may be one.

From the Office of Ongoing Priestly Formation

St. Paul reminds us that we ought to live constantly in Christ! How can we continually live in Christ? The way to continually live a sacramental life with Christ is to pray the Liturgy of the Hours.

We priests are called *men of God!* We can only be *men of God* if God is constantly with us in our unceasing prayer! When we pray this prayer either in solitude, or with the faithful, we pray as the Church and for the Church. The Church liturgical year teaches us and leads us, like a Good Mother, through the example of the saints that we encounter each and every day! We should ask these saints to intercede for us, to help us to respond more fully to the gift of God's life and the gift of our priestly vocation. We need to reflect on the example of responding to God's grace that they give us. We need to learn to see life through the eyes of the Church, the Church as the Mother always caring for her children. This occurs only when we devote time to personal prayer and allow Scripture, our Byzantine liturgical prayers, the teachings of the Church Fathers, and the liturgical life of the Church to form our minds and our hearts. Then the Holy Spirit will renew our minds and help us to see everything through the eyes of Christ and His Church.

We should ask ourselves:

- * Am I a man of God?
- * Is my life a life of servant in the Vineyard of the Lord?
- * Am I leading through personal example my community in liturgical life and sacramental life?

From the Office of Religious Education

"The worship of the Church community is a visible icon of the invisible community of Father, Son, and Holy Spirit. Church worship, realized through its rituals, touches the physical senses of a person: we see icons, hear the chanting of prayer; inhale the scent of incense, taste "the goodness of the Lord", kiss the icons and Gospel. All the senses of the body are involved in worship, so that our entire person, body and soul, is brought to God in "spiritual worship."

(Христос-Наша Пасха, #536)

When we pray in our parish community we experience prayer in a different way than we do when we pray on our own. We not only pray with words but with our entire being - our senses as well as our heart. We enter, as it were, the world of God. Our churches help us to leave all our cares and enter this world in which God dwell.

As we pray the liturgies of the church with one another, we forget the burdens that can make life difficult and we are more able to love and forgive one another. It is the beginning of the kingdom of God and we experience it here on earth. We are changed because God touches us through our senses and, during the Divine Liturgy, through the Eucharist we receive. Hopefully, when we leave, we take this change with us wherever we go. In this way, we can make the world a better place. May we consciously try to live the presence of God that we experience in our church and not leave this experience at the church door

∴ How conscious am I of the experience of my senses when I am in church?

∴ Do I forget the experience as soon as I leave the church and immediately begin to complain, see faults in others, etc?

∴ How do I experience of God and do I desire to deepen the experience?

From the Office of Family Life

On New Year's Eve we exchange, with our families and one another, greetings and best wishes for a happy, healthy, and merry New Year. Indeed, it is the most important for our family life to be peaceful and joyous. But how can we achieve this content, happy, and joyous life in our Christian family?

Just a few days ago, our voices joined in the resounding singing of: *God is with us! Understand all you nations, and be humble for God is with us!* How joyous and happy we were to be united with our family, friends and parish community as we proclaimed our faith in *Emmanuel – God with us!* And, as long as this verse from the prophet Isaiah is present in our lives, we will be able to live a happy and joyous life in Christ!

But the Christmas and New Year spirit will soon leave us and daily trials and tribulations will take its place. We ought to continually remind ourselves that *God is with us*. Every time we come to church for liturgical services, every time we encounter Christ in the sacraments, *God is with us*. Our New Year's resolution should be to always keep our family and ourselves close to the liturgical life of our parish community. Our children and family members will also see and rejoice in our Christian joy. We do not know what life will bring us this coming year, but we can say, with certainty, *God is with us!* and so recall the great feeling of that Bethlehem night every day.

- What is our family wish for a New Year in Christ?
- How are we planning to participate in liturgical and sacramental life of our parish community throughout the year?
- What eternal and unperishable gifts will bring joy and happiness to my family?

“Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом,” Пастирський Лист Блаженнішого Святослава та інші Соборові документи - доступні на епархіальному сайті: www.stamforddio.org

Жива Парафія – Місце Зустрічі з Живим Христом

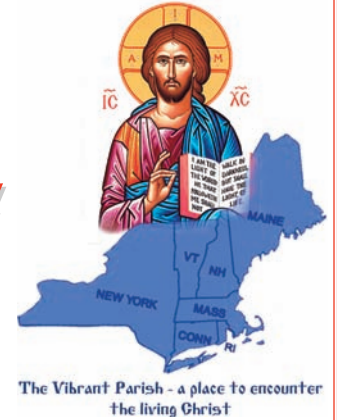
Стемфорд

січень, 2014

число 14

5-та Соборна Постанова

У кожній нашій парафії ухвалюємо та постановляємо брати повнішу участь у літургійному і sacramentalному житті Церкви.

З Канцелярії Єпископа

Кожен з нас, хто коли-небудь виїжджав за межі країни, мав нагоду розмовляти з митниками на кордоні. Як правило, вони зацікавлені отримати відповіді тільки на три питання: хто ви, звідки ви приїхали та куди прямуєте? Будемо сподіватися, що ніхто з нас не мав труднощів, щоб правильно відповісти на них, в іншому випадку нам було б важко подорожувати закордон!

Проте, на ці питання набагато важче відповісти, коли ми ставимо їх на глибшому, фундаментальнішому і духовному рівні - рівні нашої душі, яка є центром нашої істоти.

Хто - ми? Звідки ми прийшли? Куди йдемо? Ці питання турбують людський розум від давніх часів людської історії. Де можна знайти на них відповіді?

У Божественній Літургії і Св. Тайнствах ми знаходимо відповіді на ці ж питання на найфундаментальнішому рівні. Коли ми беремо повну участь у літургійному житті Церкви і відкриваємо наші серця до благодаті і Божої любові, тоді нам даються відповіді.

Хто ми? Для чого живемо на цій землі? Звідки ми прийшли? Кожен з нас має свою історію – як на рівні спільноти, так і особисту. Кожен з нас отримав обіцянку, дану нам Богом (яка це обіцянка і які її наслідки?). На такі основні питання можна знайти відповіді на Божественній Літургії. Завдання, як священників так і мирян, полягає у тому, щоб створювати таке середовище у літургійному житті нашої парафії, де відповіді на найважливіші питання нашого людського існування є доступними і зрозумілими для всіх тих, хто до нас приходить.

Відділ у справах покликання

Життя цілої парафіяльної спільноти пронизує та наповнює Літургійна молитва та sacramentalне життя. Як це відбувається? В першу чергу, слід усвідомити, що “Євхаристія є джерелом та вершиною християнського життя”. Вона є джерелом з якого ми черпаємо силу для щоденного життя та вершиною, до якої прямуємо як християни, тобто до більшої внутрішньої єдності з Христом, у якому ми обожествляємося! Ми усі, як чоловіки так і жінки, є покликані до святості. Ким є святі? Це ті люди, які щоденно відповідали на отримані благодаті та на Боже життя у них. Жити sacramentalним життям також означає зануритися у життя та молитву Церкви. Літургія у церкві є місцем, де це справді відбувається. Повна та активна участь у Божественній Літургії є ключем. Це означає, що між нашою вірою, богослуженням та щоденним життям, повинен бути внутрішній зв'язок. Нам слід жити щоденно так, як би ми жили у Божому житті та відповідали на це життя. Бог живе у нас! Якщо ми живемо у Бозі, цього не відніметься від нас!

На порозі цього Нового Року, нам слід запитати себе:

- ♦ Що я постановляю щодо мого життя у Христі?
- ♦ Чи я планую жити таким життям до якого мене кличе Бог?
- ♦ Чи я прагну єдності з Богом через літургійні богослуження та Св. Тайнства?

Молодіжна Рубрика

Темою для сьогоднішнього нашого розважання стане п'ята постанова епархіального собору, а саме, у кожній нашій парафії ухвалюємо та постановляємо брати повнішу участь у літургійному і sacramentalному житті Церкви.

На хвилинку уявіть себе членом футбольної команди. Якщо ви хочете бути добрим гравцем, існує принаймні одна річ, яку повинні виконати: відвідувати тренування команди. Не можете бути добрим гравцем без тренування з вашими колегами-гравцями регулярно, тому що ці тренування вдосконалюватимуть ваші фізичні якості та навчать грати у команді.

Це саме стосується нашого духовного життя. Щоб бути добрим католиком, існує принаймні одна річ, яку потрібно виконувати, а саме, брати активну участь у тайнствах церкви, особливо, в Святій Тайні Сповіді і Євхаристії. Часта участь у цих тайнствах забезпечить нас духовною силою, яку ми називаємо, благодать, необхідно для того, щоб провадити святе життя. У Святій Тайні Сповіді наші гріхи прощаються і у Тайні Євхаристії ми уподібнюємося до Христа через причастя Його Тіла і Крові.

У цей святковий час, коли очікуємо приходу нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, нехай постійна участь у цих Тайнствах перетворить наше життя у Життя Христа.

Бажаю Вам щасливих Різд'яних Свят!

Відділ у справах Дияконії

Нещодавно з нагоди вшанування Голодомору в Україні, ми українці католики та вірні Української Православної Церкви мали нагоду бути на заупокійному богослуженні у Катедрі Св. Патріяка у Нью-Йорку та разом молитися за жертв Голодомору, висловлюючи нашу солідарність із світом про недопустимість подібних актів геноциду у майбутньому. Іншою нагодою сприяти та служити єдності була участь в Єкуменічному богослуженні з нагоди Дня Подяки у Стемфорді, Коннект, разом з іншими християнськими спільнотами, які зібралися, щоб подякувати Богові у молитві та піснях за всі отримані ласки та благословення.

Усі ці події, які виявляють нашу християнську єдність вимагають співпраці та участі духовенства, яке б співпрацювало разом з різними групами. Священики та служителі, співпрацюючи разом можуть підтримувати різні події на благо єдності. Для того, щоб організувати такі події, духовенство повинно спілкуватися між собою та планувати такі події. Ми усі часто, можливо, не усвідомлюємо, що відбувається поза межами наших парафій. Тому нам слід дивитися поза межі наших парафій, сприяючи новій євангелізації. У деяких місцевостях, східне католицьке духовенство збирається у групи в яких планує та організовує різні види діяльності.

У цих місцях, де збираються священики з різних спільнот, можна організувати, навіть, такі події, як щорічні реколекції для дорослих, молодіжні реколекції, День Подяки, там де є найзручніше для усіх. Таким чином, організовуючи спільні заходи, можна більше досягнути разом, ніж, як поодинока парафія. Разом з іншими спільнотами, ми не відчуватимемо брак людських ресурсів, а, навпаки, можемо досягнути більше, знайомлячись краще один з одним та ділячись нашою духовною та культурною спадщиною з іншими. Таким чином ми прямуватимемо до майбутнього, у якому всі станемо одним цілим.

Відділ у справах священничого виховання

Св. Павло завжди пригадує, що нам слід постійно жити у Христі. Як можна постійно жити у Христі? Шлях постійного сакраментального життя у Христі полягає у промовлянні Часослова. Нас священиків називають людьми Божими! Ми можемо бути людьми Божими лише тоді, якщо з нами є завжди у безперервній молитві Бог! Коли ми самі наодинці промовляємо цю молитву чи з іншими вірними, ми молимося як Церква та для Церкви. Церковний літургійний рік навчає нас та провадить нас як добра Мати через приклади святих, яких щоденно зустрічаємо! Ми повинні просити цих святих заступатися за нас, допомагаючи нам краще відповідати на Божі дари життя та священничого покликання. Нам слід роздумувати на прикладом, який вони дають нам у відповіді на Божу Благодать. Нам слід вчитися бачити життя очима Церкви, Матері, яка піклується завжди про своїх дітей. Це станеться, коли ми присвяtimo час на особисту молитву, коли формуватимемо наші уми та серця у Св. Письмі, молитвах нашої східної традиції, у навчанні Отців Церкви та літургійному житті Церкви. Тоді Святий Дух відновлятиме наші уми та допомагатиме нам бачити все очима Христа та його Церкви.

Нам слід запитувати себе:

* Чи я є Божою людиною?

* Чи моє життя є життям служителя Христового Виноградника?

* Чи я проваджу мою спільноту у літургійному та сакраментальному житті своїм особистим прикладом?

Відділ Релігійного Виховання і Катехизації

“Богослужіння видимо являє спільноту Церкви як ікону невидимої спільноти Отця, і Сина, і Святого Духа. Звершуване Церквою богослужіння через обряд діє і на тілесні чуття людини: ми бачимо храми ікони, чуємо молитовний спів, вдихаємо запах ладану; відчуємо смак «благословення Господа», торкаємося устами ікон і Євангелія. Усі органи чуття нашого тіла беруть участь у богочитанні, аби людина всеціло, духом, душею і тілом, приносила Богові «словесну службу».

(Христос-Наша Пасха, #536)

Коли молимося спільно в парафіяльній родині, ми переживаємо молитву відмінно від того як молимося на самоті. Тоді молимося не тільки словами, але цілим єством – всіма нашими органами чуття, як теж серцем. Ми мовби входимо у світ Божий. Наші церкви допомагають нам залишити поза нами всі наші турботи і клопотання, та увійти у світ де живе Бог.

Тоді, коли відмовляємо разом з другими церковні літургії, забуваємо про тягарі які нам утруднюють життя, та легше тоді нам любити ближнього та прощати йому. Це початок Царства Небесного, якого можемо переживати вже на землі. Міняємося тому, що торкнувся нас Господь через наші чуття і через св. Євхаристію, яку приймаємо. Надійно, коли відходимо з церкви, беремо ці внутрішні зміни зі собою де б ми не ішли, і ними можемо впливати на те щоб світ став кращим. Свідомо стараймося бути сповненими цією присутністю Бога, яку переживаємо в наших церквах. Не залишаймо цього при церковних дверях.

.. На скільки свідомий я своїх органів чуття (дотику, слуху, і т.д.) коли у церкві?

.. Чи забуваю пережити у церкві відразу по виході з неї, і відразу починаю нарікати, шукати вад у других, і т.п.?

.. Як досвідчую Бога, і чи хочу поглиблювати це відношення?

Відділ у справах родинного життя

Напередодні Нового Року ми надсилаємо один одному та нашим рідним побажання щасливого, здорового, радісного Нового Року. Справді, найважливішим для нас – це мир і спокій у родинному житті. Як християнській родині досягнути це щасливе та радісне життя? Кілька днів тому, наші голоси злилися у співі “З нами Бог! Розумійте народи і покоряйтеся, бо з нами Бог!” Нам усім було радісно та велично єднатися разом з родинами, друзями та парафіяльною спільнотою, висловлюючи нашу віру в Еммануїла – з нами Бог! Поки цей вислів з пророка Ісаї є у нашому житті, ми зможемо жити радісно та щасливо у Христі!

Проте, дух Різдва та Нового Року скоро мине, і прийдуть знову наші щоденні турботи. Однак, нам слід завжди пам’ятати, що Бог є з нами! Він – з нами кожного разу і ми зустрічаємо його, коли приходимо на богослуження до Церкви, коли приймаємо Св. Тайнства. Нехай нашою новорічною постановою буде наша постійна участь та участь наших рідних у літургійному житті нашої парафіяльної спільноти. Нашу християнську радість, якою ми ділитимемося бачитимуть наші діти та рідні. Нам не відомо, що нам подарує життя наступного року, але з певністю ми можемо сказати, що з нами Бог та переживати це прекрасне відчуття Вифлеської ночі щоденно у нашому житті!

• Яким є Новорічне побажання для нашої родини у Христі?

• Як ми плануємо брати участь у літургійному та сакраментальному житті нашої парафіяльної спільноти протягом року?

• Які вічні та неплінні дари принесуть щастя та радість моїй родині?